

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49C/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119241976
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:6119241976.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v sporovej veci žalobcov: 1) O. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. 6, X., zastúpená: Hriadel & Heger, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Palisády 33, Bratislava a 2) W. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. 6, X. proti žalovanému: X. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. - Q., zastúpený: JUDr. Ivana Halahijová, advokátka, so sídlom Vazovova 9/A, Bratislava, o zaplatenie 61 076,81 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade a žalobcovi v 2. rade spoločne a nerozdielne istinu vo výške 61 076,81 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 7% p.a. zo sumy 61 076,81 Eur odo dňa 18.5.2007 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie zastavuje v časti úrokov z omeškania v sadzbe 7% p.a. zo sumy 61 076,81 Eur odo dňa 11.3.2006 do 16.5.2007.

III. Súd žalobu zamietá vo zvyšnej časti úrokov z omeškania.

IV. Žalobkyni v 1. rade a žalobcovi v 2. rade sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa v 1. rade a právny predchodca žalobcu v 2. rade sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní doručenom dňa 10.03.2019 Okresnému súdu Banská Bystrica domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 61 076,81 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 7% p.a. zo sumy 61 076,81 Eur odo dňa 11.3.2006 do zaplatenia ako i náhrady trov konania. Žalobcovia si návrhom uplatnili nárok z titulu náhrady škody podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn.3T 53/2017 zo dňa 03.10.2017, právoplatným dňa 03.10.2017 uznaný okrem iného za vinného zo zločinu podvodu podľa ust. § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorý na škodu cudzieho majetku obohatil seba tým, že uviedol do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu. Žalovaný v súvislosti s vybavovaním úveru uviedol do omylu žalobkyňu v 1. rade a právneho predchodcu žalobcu v 2. rade tým spôsobom, že predložil do PSS, a.s. doklad na výplatu finančných prostriedkov na iný ako bol správny účet žiadateľov o úver, na základe ktorého podkladu zo dňa XX.XX.XXXX PSS, a.s. previedla finančné prostriedky vo výške 1 840 000,- Sk na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom je L. S. a dňa XX.XX.XXXX vo výške 456 500,- Sk na účet č. XXXXXXXXXXX/XXX, ktorého majiteľom bol právny predchodca žalobcu v 2. rade, týmto svojím konaním žalovaný uviedol do omylu žalobkyňu v 1. rade a právneho predchodcu žalobcu v 2. rade a svojím konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil, čím žalobcom spôsobil škodu vo výške 61 076,81 Eur (1 840 000,- Sk). Zo strany žalovaného došlo k zavinenému protiprávnemu konaniu, v príčinnej súvislosti s

ktorým bola žalobcom spôsobená škoda vo výške žalovanej istiny, čo vyplýva zo znenia odsudzujúceho rozsudku voči žalovanému, pričom žalovaný dlžnú sumu neuhradil žalobcom ani sčasti. K návrhu doložili žalobcovia rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T 53/2017, obžalobu Okresnej prokuratúry Bratislava II číslo: 1Pv 367/14/1102-38 zo dňa 28.03.2017.

2. Súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 31Up/257/2019 dňa 26.03.2019, proti ktorému podal žalovaný odpor. V odpore žalovaný nepoprel, že bol právoplatne odsúdený v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava II pod sp.zn. 3T 53/2017, avšak poukázal na to, že poškodení boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný súd z dôvodu, že nebolo preukázané, že by škodu spôsobil žalovaný. Žalovaný navrhol vykonať dôkaz oboznámením kompletného trestného spisu.

3. Vo vyjadrení k odporu a žiadosti o pokračovanie v konaní zo dňa 02.09.2019 žalobkyňa v 1. rade žiadala odpor ako vecne neodôvodnený odmietnuť, nakoľko z jeho obsahu vyplýva, že sám žalovaný uznáva, že bol odsúdený za majetkový trestný čin, kde poškodeným bola žalobkyňa v 1. rade. Zdôraznila, že argumentácia žalovaného týkajúca sa nepreukázania v trestnom konaní zodpovednosti žalovaného za vznik škody neobstojí, keďže žalovaný bol právoplatným rozsudkom odsúdený za spáchanie trestných činov, čím je zrejmé jeho zodpovednosť za konanie, ktoré bolo kvalifikované ako trestný čin a zároveň aj zodpovednosť za nárok uplatňovaný žalobcami v tomto konaní.

4. Sporová vec bola postúpená miestne príslušnému tunajšiemu súdu dňa 10.09.2019.

5. Uznesením č.k. 49C 46/2019-78 právoplatným dňa 25.08.2020 súd v súlade s ust. § 63 ods. 2 CSP rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičom žalobcu v 2. rade a to Viktorom Mészárosom, nar. 27.08.1988.

6. Žalobcovia vzali na pojednávaní dňa 18.11.2021 v prítomnosti právnej zástupkyne žalovaného žalobu čo do uplatneného úroku z omeškania čiastočne späť, žiadali priznať úrok z omeškania zo žalovanej istiny až odo dňa XX.XX.XXXX (odo dňa vykonania výsluchu žalobkyne v 1. rade v trestnom konaní, pri ktorom žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody voči žalovanému). Právna zástupkyňa žalovaného nevyjadrila na pojednávaní nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby.

7. Súd v súlade s ust. § 145 ods. 2 CSP konanie v časti úrokov z omeškania v sadzbe 7% p.a. zo sumy 61 076,81 Eur odo dňa XX.X.XXXX do XX.X.XXXX v II. výroku tohto rozsudku zastavil.

8. Súd na pojednávaní oboznámil prítomných s listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisu rozsudok 3T/53/2017-624 čl. 8-9 + fotokópia doručená z OS BA II, obžaloba 3T 53/2017 čl. 10-11, uznesenie 30D/1456/2019 čl. 69-70, uvedené listinné dôkazy boli stranám sporu doručené a neboli stranami sporu spochybnené (§ 204 CSP), právny zástupca žalobkyne v 1. rade krátkou cestou súdu doručil na pojednávaní dňa 18.11.2021 zápisnicu o výsluchu svedka zo dňa XX.X.XXXX, ku ktorej právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že ňou disponuje. Na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného súd oboznámil prečítaním rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T 53/2017. Súd po vyhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti zistil tento skutkový stav veci:

9. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T/53/2017- 624 zo dňa 03.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.10.2017 súd uznal žalovaného za vinného za to, že ako finančný poradca pre PSS, a.s.

1/ na základe ústnej dohody s manželmi Q. X. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XX, X. a O. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom W. XX, X. im vybavoval úver v PSS, a.s. vo výške 2,3 mil. Sk, pričom žiadosť bola podpísaná dňa XX.XX.XXXX, neskôr bolo zistené, že obvinený so žiadosťou predložil doklady z Daňového úradu V. - potvrdenie o príjme na základe daňového priznania za rok XXXX, záložnú zmluvu na nehnuteľnú vec, doklady k nehnuteľnostiam, kúpnu zmluvu medzi L. S., nar. XX.XX.XXXX a manželmi Q. X. a O. X. a doklady rukou písané ohľadne žiadosti o zmenu čísla účtu podpísané O. X. Dňa XX.XX.XXXX manželia X. podpísali zmluvu o mimoriadnom medziúvere číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, pričom bolo následne zistené, že údaje na doklade z Daňového úradu V. - potvrdenie o príjme na základe daňového priznania za rok XXXX nie sú pravdivé, na základe týchto nepravdivých dokladov PSS, a.s. poskytla vyššie uvedený úver, čím svojím konaním vylákal od poškodenej PSS, a.s. úver tým, že uviedol

PSS, a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a poškodenej PSS, a.s. spôsobil škodu vo výške 76 346,01 Eur / 2 300 000 Sk.

2/ následne v súvislosti s vybavovaním predmetného úveru uviedol do omylu manželov X. tým spôsobom, že predložil do PSS, a.s. doklad na výplatu finančných prostriedkov na iný účet ako bol správny účet žiadateľov o úver, na základe ktorého dokladu dňa XX.XX.XXXX PSS, a.s. previedla finančné prostriedky vo výške 1 840 000,- Sk na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom je L. S. a dňa XX.XX.XXXX vo výške 456 500,- Sk na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom je Q. X., pričom svojim konaním uviedol do omylu Q. X. a O. X. a svojim konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil, čím poškodeným spôsobil škodu vo výške 61 076,81 Eur.

10. Žalovaný v zmysle právoplatného rozsudku v bode 1) vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil značnú škodu a v bode 2) na škodu cudzieho majetku obohatil seba tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím spáchal v bode1) zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a v bode 2 (vo vzťahu k žalobkyni v 1. rade a právneho predchodcovi žalobcu) zločin podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 222 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1, 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), l), n) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona, sa mu výkon trestu podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

11. Podľa ust. § 288 ods. 1 Trestného poriadku, súd poškodených označených ako „ Q. X., nar. XX.XX.XXXX a O. X., nar. XX.XX.XXXX“ odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

12. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa žalovaný aj prokurátor na hlavnom pojednávaní vzdali práva podať odvolanie.

13. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že žalobkyňa si v zmysle ust. § 46 Trestného poriadku uplatnila spolu so svojim manželom nárok na náhradu škody vo výške 1 840 000,- Sk.

14. Žalobkyňa v 1. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na svojej argumentácii, poukázala najmä na rozsudok OS BA II č.k. 3T/53/2017-624. V zmysle uvedeného rozsudku bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu úverového podvodu a podvodu podľa Trestného zákona, čím bol preukázaný nezákonný postup žalovaného vo vzťahu k žalobkyni, úmysel spôsobiť žalobkyni škodu, ktorý aj v celom rozsahu dokončil. Mala za to, že bola preukázaná výška škody, osoba, ktorá škodu spôsobila ako aj kauzálny nexus medzi spôsobenou škodou a nezákonným konaním žalovaného. Žiadala priznať náhradu škody v zmysle petitu uvedeného v žalobe spolu s úrokmi z omeškania odo dňa XX.XX.XXXX, kedy si žalobkyňa v 1. rade uplatnila v rámci výsluchu v trestnom konaní náhradu škody.

15. Žalobca v 2. rade sa pridržiaval prednesu právneho zástupcu žalobkyne v 1. rade.

16. Žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne poukázal na špecifiká daného trestného konania, nakoľko v predmetnom trestnom konaní nedošlo k uznaniu jeho viny na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a následnej právnej a skutkovej úvahe súdu, ale vyhlásením žalovaného o vine, ktoré súd prijal a na základe takto prijatého vyhlásenia uznal žalovaného za vinného rozsudkom, na ktorý odkazujú žalobcovia. Žalovaný ďalej uviedol, že Okresný súd Bratislava II nerozhodol o náhrade škody, práve naopak, odkázal poškodených na adhézne konanie, preto pri posudzovaní, či došlo k vzniku škody, v akej výške a kto za vznik tejto škody nesie právnu zodpovednosť, nemožno vychádzať z rozsudku Okresného súdu Bratislava II. Poukázal na to, že aj z oboznámeného výroku trestného rozsudku Okresného súdu Bratislava II je zrejmé, že v spise sa nachádzala žiadosť, aby boli finančné prostriedky, ktoré mali byť poskytnuté manželom X. uhradené na účet osoby L. S., pričom za najdôležitejšiu skutočnosť považoval to, že táto žiadosť bola podpísaná manželmi X.. Vyjadril presvedčenie, že nie je možné zaviazat' na náhradu škody žalovaného, nakoľko finančné prostriedky boli zasielané na účet osoby L. S. a nie žalovaného. Za týmto účelom navrhol vykonať dokazovanie oboznámením obsahu trestného spisu, zároveň navrhol výsluch žalobkyne v 1. rade a výsluch žalovaného. K uplatneniu nároku na náhradu škody v trestnom konaní mal žalovaný za to, že nie je možné výsluch žalobkyne v 1. rade považovať ani pri extenzívnom výklade za výzvu na

úhradu žalovanej sumy, od ktorého momentu by bolo možné v teoretickej rovine uvažovať nad priznaním úrokov z omeškania. Žalovaný nepoprel, že pri danom výsluchu bola škoda uplatnená, avšak nebola uplatňovaná vo vzťahu k žalovanému a žalovaný ani nebol pri výsluchu prítomný.

17. Súd uznesením na pojednávaní dňa 18.01.2021 zamietol návrhy žalovaného na vykonanie dôkazov - výsluch žalobkyne v 1. rade, výsluch žalovaného a pripojenie spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/53/2017, nakoľko mal z vykonaného dokazovania dostatočne zistený skutkový stav veci, súd ďalšie dokazovanie vyhodnotil ako nevhodné a v rozpore so zásadou prejednávania a rozhodnutia veci bez zbytočných prieťahov. Súd má za to, že vykonanie navrhovaných dôkazov a ich vyhodnotenie by vplyv na závery vyhodnotenia doterajšieho dokazovania neovplyvnilo.

18. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

19. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

21. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

22. Podľa § 193 CSP, Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

23. Na základe vykonaného dokazovania po zhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a prihladnutí na všetky okolnosti mal súd za preukázané, že sa žalovaný dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol právoplatne odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 3T 53/2017-624 zo dňa 03.10.2017, právoplatným dňa 03.10.2017 pre skutok, ktorý je vymedzený v predmetnom rozsudku. Protiprávne konanie žalovaného bolo súdom kvalifikované ako zločin podvodu (§222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona) a škoda, ktorú spôsobil žalobkyňi a právnenému predchodcovi žalobcu v 2. rade ako poškodeným bola vyčíslená sumou 61 076,81 Eur . Žalobkyňa a žalobca v 2. rade ako poškodení si svoj nárok na náhradu škody uplatnili v trestnom konaní riadne a včas, súd ich odkázal so svojím nárokom na náhradu škody, podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku na civilné konanie. Súd konštatuje, že žalobkyňa a právny predchodca žalobcu, ktorí v trestnom konaní vystupovali ako poškodení, si v tomto konaní uplatnili nárok na náhradu škody v rovnakom rozsahu, za akú bol žalovaný právoplatne odsúdený.

24. V zmysle ust. § 193 CSP, je civilný súd v konaní viazaný rozhodnutím trestného súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal (§193 CSP).

25. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky (tzv. znaky skutkovej podstaty) sú uvedené v trestnom zákone, a to v jeho osobitnej ako aj všeobecnej časti, pričom tvoria nerozlučnú jednotu. Skutková podstata trestného činu obsahuje štyri základné kvalifikačné znaky, a to 1/subjekt - páchatel'a, 2/subjektívnu stránku - zavinenie vo forme úmyslu alebo nebanlivosti, 3/objekt - záujem chránený trestným zákonom a 4/ objektívnu stránku - konanie páchatel'a, resp. opomenutie konania páchatel'a v prípade keď bol povinný konať. V prípadoch pri niektorých trestných činoch (napr. krádež, podvod, sprenevera) k týmto štyrom základným kvalifikačným znakom povinne pristupujú aj ďalšie kvalifikačné znaky, napr. vznik škodového následku (spôsobenie škody inému), či kvalifikovaná škoda (t. j. minimálna výška škody potrebná na spáchanie trestného činu). Aby bolo možné vo veci trestného rozsudku posúdiť, či určitá osoba spáchala určitý trestný čin, musia byť preukázateľne splnené všetky znaky skutkovej podstaty daného trestného činu.

26. V civilnom sporovom konaní konajúci súd si nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. To prislúcha iba súdu v rámci trestného konania. Pokiaľ je súčasťou skutkovej podstaty aj vznik škodlivého následku, je civilný súd viazaný nielen záverom trestného súdu o zavinenom protiprávnom konaní páchatel'a, ale aj o vzniku škody a existencii príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním páchatel'a a spôsobenou škodou.

27. Na základe vyššie uvedeného súd žalovaného považoval za pasívne vecne legitimovaného v tomto konaní lebo škoda, ktorá bola jeho protiprávnym konaním spôsobená žalobcom bola nesporne preukázaná v trestnom konaní a bola základom na posúdenie jeho trestnoprávnej zodpovednosti, na uloženie trestu, na základe uvedeného vzniknutú škodu súd nemôže ani spochybníť, ani vyvrátiť. Sám žalovaný sa ako obžalovaný vzdal práva podať odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 3T 53/2017-624 zo dňa 03.10.2017, ktorým by spochybnil, či už svoju vinu alebo súdom uložený trest, prípadne výšku uplatnenej škody poškodenými v trestnom konaní.

28. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda predstavuje majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch. Podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je protiprávne konanie, ktorým bola tretej osobe spôsobená škoda. Medzi takýmto konaním a škodou spôsobenou týmto konaním musí byť príčinná súvislosť. Je úlohou poškodeného dokázať existenciu konania škodcu.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že zo strany žalovaného došlo jednoznačne k porušeniu právnej povinnosti, v danom prípade príslušných ustanovení Trestného zákona, keď sa dopustil vo vzťahu k žalobcom ako poškodeným podvodného konania, za ktoré bol právoplatne uznaný vinným v trestnom konaní. V priamej príčinnej súvislosti s trestným činom žalovaného bola žalobcom spôsobená škoda vo výške 61 076,81 Eur. Výška škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu podvodu, uplatnená výška škody žalobcami v konaní korešpondovala s výškou škody uplatnenou v trestnom konaní, žalobcovia si v konaní uplatnili svoj nárok dôvodne, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 61 076,81 Eur.

30. Podľa § 517 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (účinného ku dňu omeškania žalovaného), je výška úrokov z omeškania dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V danom prípade k prvému dňu omeškania ku dňu XX.XX.XXXX (deň po uplatnení nároku na náhradu škody v trestnom konaní) bola výška úrokov z omeškania stanovená právnym predpisom v sadzbe 8,5% p.a.

32. Žalobcovia si v konaní uplatnili úroky z omeškania v sadzbe 7% p.a. odo dňa XX.XX.XXXX, síce v nižšej sadzbe ako bol úrok určený citovaným nariadením vlády, avšak o jeden deň skôr, ako sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu (dňa XX.XX.XXXX bol uplatnený nárok na náhradu škody v trestnom konaní) z uvedeného dôvodu súd zamietol vo výroku III. tohto rozsudku žalobu vo zvyšnej časti úrokov z omeškania. Za výzvu poškodeného na plnenie v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka v zmysle ustálenej judikatúry možno považovať aj uplatnenie nároku poškodeného proti žalovanému v trestnom konaní. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania z istiny vo výške 61 076,81 Eur v požadovanej sadzbe 7% p.a. odo dňa XX.XX.XXXX do zaplatenia.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. V súlade s § 255 ods. 1 CSP, súd posúdil výsledok sporu a úspešným žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. (v troch vyhotoveniach).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.